

TIN CHẮC VÀO ĐỨC CHÚA TRỜI

Và Nó đọc như thế này:

Và Ê-li ở Thi-sê-be, người là... một người cư ngụ ở Ga-la-át, nói với A-háp rằng, Như ta đứng trước mặt, CHÚA Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên hằng sống mà thề rằng, ba năm về sau đây, nếu ta chẳng nói, chắc sẽ không có sương cũng không có mưa.

Đoạn có lời của CHÚA phán dạy người, rằng,

Hãy đi khỏi đây, và qua phía đông, và ẩn mình bên khe Kê-rít—Kê-rít, (tôi có ý nói) đối ngang Giô-đanh.

Và sẽ xảy ra, người sẽ uống nước của khe; và Ta đã truyền cho chim quạ nuôi người...

Vậy người đi và làm theo lời của CHÚA: vì người đi đến ở nơi mé khe Kê-rít, đối ngang Giô-đanh.

Và buổi mai chim quạ đem bánh và thịt cho người, và buổi chiều chim quạ đem bánh và thịt; và người uống nước khe.

Và xảy ra sau ít lâu, thì khe bị khô, vì trong xứ không có mưa.

Và lời của CHÚA đến với người, phán rằng,

Hãy chỗi dậy, và đi đến Sa-rép-ta, thuộc về Si-đôn, và ở tại đó: kia, Ta đã truyền cho một người đàn bà góa ở thành ấy lo nuôi người.

Vậy người đứng dậy đi đến Sa-rép-ta. Và khi người đến cửa thành, kia, một người đàn bà góa đang lượm củi ở đó: và người bèn kêu bà, mà nói rằng, Ta xin người, hãy đi múc cho ta, một chút nước trong bình, để cho ta uống.

Và khi bà ấy đi múc nước, người kêu lại, và nói rằng, Ta xin người, cũng hãy đem cho ta, trong tay người một miếng bánh nữa.

Và bà đáp, Tôi chỉ mạng sống của CHÚA Đức Chúa Trời của ông mà thề, tôi không có bánh, chỉ có một nắm bột

trong vò, và một chút dầu trong bình: và, này, tôi đang lượm hai khúc củi, đoạn về nấu dọn cho tôi và cho con trai tôi, để chúng tôi có thể ăn nó, rồi chết.

Và Ê-li nói với bà rằng, Chớ sợ chi; hãy đi và làm y như người đã nói: song trước hết hãy dùng bột ấy làm cho ta một cái bánh nhỏ, rồi đem nó tới cho ta, và kể sau người sẽ làm cho người và...con trai người.

Vì CHÚA Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên đã phán như vậy, Bột sẽ không hết trong vò, dầu cũng sẽ không thiếu trong bình, cho đến ngày CHÚA giáng mưa trên đất.

Và bà đi vào và làm theo điều Ê-li nói: và bà, và người, và nhà bà, đã ăn trong lâu ngày.

Và bột chẳng hết trong vò, dầu cũng không thiếu trong bình, y như lời CHÚA, mà đã được phán ra bởi Ê-li.

Dành cho buổi nói chuyện sáng nay, ngay trước khi đi hải ngoại, tôi đã chọn đề tài, về điều này: *Tin Chắc Vào Đức Chúa Trời*.

² Và bây giờ, Chúa ôi, xin ban ơn cho Lời Ngài khi Nó được nói ra, và cầu xin Đức Thánh Linh bắt phục tâm trí của chúng con và tư tưởng của chúng con, và chuẩn bị chúng con cho sự thăm viếng của Ngài, khi chúng con cầu xin Ngài đến. Vì chúng con không đến nhà Chúa để được thấy, hay để thấy, nhưng để học hỏi về Ngài, và để biết bản tánh Ngài, và đường lối Ngài, và nguyên cơ Ngài, để chúng con có thể đối diện với những vấn đề của đời sống, với một sự bảo đảm thật, là chắc chắn của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

³ Đó phải là một buổi sáng kinh khủng. Trời rất nóng và bụi bặm, và dân chúng trên đường phố, đang chết đói, và trái đất quá nóng đến nỗi nó sẵn sàng cháy lên. Tất cả điều này phản ánh về tội lỗi của họ và đạo đức suy đồi của họ.

⁴ Anh em biết đấy, A-háp đang trị vì ở—ở nước Y-sơ-ra-ên, vào lúc đó, hay là trên dân Y-sơ-ra-ên, và ông là người độc ác nhất trong các vị vua của Y-sơ-ra-ên. Không có vua nào độc ác như A-háp, vì ông, được dạy dỗ và hiểu biết tốt hơn, ông đã không tiếp

tục để làm đẹp lòng Đức Chúa Trời trong mọi việc mà ông đã làm. Mặc dù ông có một hệ thống quân sự vĩ đại, và dân chúng trở nên rất thịnh vượng dưới sự cai trị của ông, nhưng, tuy nhiên, anh em không thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời và mong muốn thoát khỏi điều này trong thời gian dài.

5 Và rồi, trong đám cưới của mình, thay vì kết hôn giữa vòng dân sự của chính mình, ông đã vượt rào và cưới một con người tội lỗi, một người thờ thần tượng, thờ lạy các thần tượng. Ông cưới Giê-sa-bê. Và bà không phải là tín đồ.

6 Và không tín đồ nào nên cưới một người vô tín, không chịu phép cắt bì. Phải luôn luôn cưới những tín đồ.

7 Nhưng A-háp đã làm điều ác này. Và không nghi ngờ gì Giê-sa-bê là một người nữ xinh đẹp. Và ông đã mê tít vì vẻ bề ngoài của bà, thay vì con người thật bà ta. Đó là, rất nhiều người phạm sai lầm tương tự điều đó với ngày nay.

8 Và bà đã mang sự thờ hình tượng vào đất nước, giữa dân sự. Và dân sự, những thầy tế lễ, những mục sư truyền đạo của họ, đã chịu thua đối với đòi hỏi phổ biến lớn này.

9 Và đó chính là bức tranh của đất nước chúng ta ngày nay. Chúng ta đã không chống nổi dưới yêu cầu được mọi người ưa thích. Không nghi ngờ gì những thầy tế lễ đã nghĩ điều đó sẽ tốt, chừng nào nhà cầm quyền của họ chấp nhận nó. Nhưng tôi không quan tâm những gì nhà cầm quyền đồng ý, nó phải là những gì Đức Chúa Trời chấp nhận. Và dân sự nghĩ rằng điều đó sẽ tốt nếu họ tham dự vào một số những việc thế gian của họ.

10 Và người ta có thể yêu cầu tôi nghĩ lại những gì tôi đã vừa nói, mà nó là bức tranh rất phù hợp ngày nay. Chúng ta có thể không nghĩ rằng chúng ta là những kẻ thờ thần tượng, nhưng lại đúng vậy. Và nhà cầm quyền xác nhận điều đó. Dân chúng ngày nay là những kẻ thờ thần tượng, bởi vì họ—họ thờ những thần tượng. Một số người tôn thờ những ngôi sao điện ảnh, như những thần tượng. Một số người tôn thờ tiền bạc, như thần tượng. Và một số người tôn sùng những ngôi sao truyền hình, như những thần tượng. Nhưng hết thảy điều bạn đặt trước Đức Chúa Trời là một thần tượng, để cho nó là bất cứ cái gì nó có thể là.

¹¹ Ngay cả với Sa-tan, kẻ thù to lớn của chúng ta, là một kẻ thông minh như vậy, cho đến nỗi thậm chí nó đặt, đôi khi, giáo hội trước Đức Chúa Trời. Bạn có thể có một giáo hội lớn. Nó có thể là một tòa nhà vĩ đại, hay nó có thể là một giáo phái lớn. Và, lần nữa, nó có thể là một hội chúng vĩ đại, nhưng hãy để nó là con số không trước mặt Đức Chúa Trời, trong lòng anh em. Bất cứ điều gì như vậy trước Đức Chúa Trời, đều là một thần tượng.

¹² Và những người này biết rằng họ không thiêng liêng như họ thường có, dưới các triều đại của các vua khác. Và họ nghĩ, chỉ vì họ là một dân tin kính, mà mọi việc sẽ ổn thỏa. Và đó cũng là cách chúng ta đã đi đến chỗ đó.

¹³ Cách đây một vài tháng tôi đã nói chuyện với một người bạn rất tốt của tôi. Và anh ấy nói, “Anh Branham, tôi nghĩ rằng anh ghim Hiệp chủng quốc Hoa Kỳ này xuống quá thấp.” Anh ấy nói, “Anh luôn luôn gào thét về tội lỗi và Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt đất nước này như thế nào.”

¹⁴ Tôi đáp, “Ngài phải làm điều đó, để đặt nó vào đúng chỗ.”

Anh ấy nói, “Nhưng, Anh Branham à, anh quên rằng đất nước này đã được đặt nền tảng trên lời Kinh Thánh. Và ông cha chúng ta đã đến đây, và Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta sản nghiệp này. Và chúng ta là một dân tộc tin kính.”

¹⁵ Tôi đáp, “Điều đó đúng, tất cả về nó. Và không một ai biết tôi biết ơn sâu sắc đất nước này như thế nào! Nhưng, kìa, anh tôi ơi, Y-sơ-ra-ên cũng đã được Đức Chúa Trời lựa chọn, và Ngài đã sai đến những vị tiên tri của nó và những con người vĩ đại. Nhưng Đức Chúa Trời không thể chịu đựng tội lỗi. Ngài đã làm cho Y-sơ-ra-ên gạt lấy những gì mà họ đã gieo. Và nếu Ngài đã khiến dân Y-sơ-ra-ên gạt lấy những gì nó đã gieo, thì Ngài sẽ khiến chúng ta gạt lấy những gì chúng ta gieo. Ngài không có sự phân biệt đối xử với ai cả.”

¹⁶ Và chúng ta phải đi đến chỗ suy nghĩ rằng vì chúng ta đang yên nghỉ trên những gì cha ông chúng ta đã làm, hay dựa trên những người sáng lập vĩ đại của các giáo hội chúng ta, những gì là sự dâng hiến lớn của họ cho Đức Chúa Trời, mà vốn là tốt đẹp và được cảm kích rất nhiều, nhưng chúng ta không thể rút

ra sự cứu rỗi từ những gì họ đã làm! Sự cứu rỗi là một công việc cá nhân giữa mỗi người với Đức Chúa Trời. Không phải với đất nước chúng ta, với giáo hội của chúng ta, nhưng với chính chúng ta phải trả lời, trước mặt Đức Chúa Trời.

17 Điều đó đã đến trong đất nước chúng ta, cho đến khi ở giữa những người thiêng liêng nhất mà chúng ta có, anh em đi với những người nam và nữ thiêng liêng, và anh em thấy trong lòng họ có điều gì đó thiếu sót.

18 Chúng ta đã có, trong vài tuần vừa rồi, tôi đã từng trải qua một số điều này, và nhận ra trong những người đàn ông mà tôi đã nghĩ rằng họ là phần cốt lõi, tuy nhiên tôi thấy họ đang đặt tầm quan trọng trên những điều tạm bợ, đi quanh quẩn và nói, “Đức Chúa Trời ban cho tôi *cái này cái nọ* lớn nhất. Đức Chúa Trời ban cho...” Anh em đang lừa phỉnh.

19 Những điều thuộc nhu cầu vật chất to lớn không luôn yên nghỉ trong ý chỉ của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời khiến cho mưa rơi xuống trên người công bình và người bất nghĩa. Nhưng những gì thế gian cần hôm nay không phải là một sự lừa dối đức tin, để cố gắng lừa dối chính bạn vào trong điều gì đó và gọi nó là thuộc linh.

20 Đôi khi đức tin sẽ thực hiện được những phép lạ lớn, và vẫn không đến từ những tấm lòng thuộc linh. Chúa của chúng ta há chẳng đã phán, “Ngày đó, có nhiều người sẽ đến cùng Ta, và nói, ‘Chẳng phải tôi đã làm *điều này* và *điều kia*, như Danh Ngài sao?’ Và Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi các người là những kẻ làm công gian ác.’” Gian ác là gì? Là điều gì đó mà bạn biết phải làm đúng mà không chịu làm nó. “Ta chẳng biết các ngươi bao giờ,” Ngài sẽ phán vậy. Và chúng ta đang sống trong ngày đó.

21 Những gì chúng ta cần ngày hôm nay không phải là nhiều thứ thuộc về vật chất. Chúng ta có điều đó. Chúng ta không cần những nhà thờ to hơn. Chúng ta không cần những hội chúng lớn hơn. Chúng ta không cần lên ra-đi-ô và ti-vi nhiều hơn. Chúng ta không cần quá nhiều những điều này hơn. Nhưng những gì chúng ta cần ngày nay, là thuộc linh, là một người chịu hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời, nếu họ không có một xu, và sẽ cầu

nguyện cho đến khi linh đó ở bên trong họ được thỏa mãn bằng sự nhân từ của Đức Chúa Trời, và một sự phục hưng xảy ra bên trong tấm lòng họ, mà thay đổi thái độ và bầu không khí của họ mà họ đang sống.

22 Anh em có thể không có giày mang dưới chân, anh em có thể phải mặc quần áo sờn cũ, nhưng điều gì đó trong lòng anh em đang hát lên những giai điệu của Đức Chúa Trời. Tôi thà có điều đó hơn hết thảy tiền bạc trong thế gian.

23 Vì thế anh em không thể nói rằng những thứ thuộc xác thịt luôn luôn là dấu hiệu được sự ban phước của Đức Chúa Trời. Đa-vít đã nói điều đó với Chúa, rằng người đã từng thấy kẻ ác có thể lực lớn trái ra...như cây nguyệt quế xanh tươi. Nhưng Đức Chúa Trời hỏi người, “Người có bao giờ nghĩ đến sự cuối cùng của nó không?” Cho dù chúng ta mặc áo quần tốt đẹp như thế nào, chúng ta được ăn uống bao nhiêu đi nữa, điều đó không có nghĩa gì trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Cái thân xác này mà chúng ta đang ở trong, dù đã được chăm sóc đến đâu đi nữa, vẫn bị hư mất. Nhưng chính linh hồn ở trong con người; nó là cái thực trạng của thần linh mà di chuyển vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống.

24 Nhưng chúng ta cứ cho những thứ phước về vật chất đó là điều mình đáng nhận được. Chúng ta nghĩ rằng đó là điều tất nhiên chỉ vì chúng ta là một nước...Vua A-háp và cả dân sự Y-sơ-ra-ên cũng vậy, trong thời đó, đã tận hưởng như gì họ cho rằng đó là điều mình đáng nhận được, rằng mọi sự đều tốt cả. Những thầy tế lễ cùng những thầy giảng của họ đã cố nói với họ rằng, “Tất cả đều tốt cả. Mọi việc thật ổn thỏa.” Nhưng họ đã có một người, người ấy đã kêu gọi chống lại việc sai trái, bởi vì người này biết rằng Đức Chúa Trời thánh khiết không thể hài lòng với những khuynh hướng hiện đại của một tôn giáo bất khiết.

25 Đức Chúa Trời của Thiên đàng cũng vẫn y nguyên như vậy ngày nay. Trong mọi nỗ lực của chúng ta và những việc lớn mà chúng ta đang cố gắng thực hiện, Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ hài lòng bề ngoài của một cuộc sống nên thánh toàn diện trước mặt Ngài.

26 Chúng ta có thể xây dựng những trường học, và những đền thờ, và những đền tạm. Chúng ta có thể có những tổ chức. Chúng ta có thể làm những việc vĩ đại, nhưng tuy nhiên Đức Chúa Trời sẽ không hài lòng cho đến khi linh hồn con người trở nên một của lễ thánh dâng lên trên bàn thờ của Đức Chúa Trời, hiến dâng cho những công tác của Đức Chúa Trời. Và anh em lại không tìm thấy điều đó nữa.

27 Anh em nhận thấy những buổi cầu nguyện của chúng ta quá yếu ớt, chỉ gần một phút cầu nguyện, rồi nhảy lên giường ngủ. Chúng ta thấy điều đó xảy ra khoảng một hay hai lần một ngày. Vì, hết thảy chúng ta đều phạm tội. Đất nước chúng ta, đạo đức, đang băng hoại. Chúng ta có những Billy Graham và những Oral Roberts khắp nơi. Nhưng cho tới khi nào có một sự khao khát trong lòng của nước Mỹ, để mang nó trở lại với Đức Chúa Trời hằng sống, với một kinh nghiệm sống, với một đức tin bất tử vào Đức Chúa Trời hằng sống, thì chúng ta chỉ đang đánh vào bộ óc của chúng ta mà thôi, như nó sẽ nói, luống công.

28 Chúng ta có thể bước đi với ngực ưỡn ra, với cổ áo lộn phía sau lưng, và bước xuống phố, và mong muốn được gọi “Tiến sĩ” hay “Mục sư.” Chúng ta có thể hầu việc những nhà thờ to lớn nhất có trong xứ, và chúng ta có thể sùng đạo hết sức như có thể, mà không một người nào có thể chỉ trích đời sống của chúng ta. Nhưng cho đến khi linh hồn đó mà bên trong chúng ta rực cháy lên cho Đức Chúa Trời, cho đến khi điều gì đó bên trong đó, mà mơ ước Ngài! “Linh hồn tôi khao khát Chúa, như con nai cái thèm khát khe nước, Ôi Đức Chúa Trời.” Cho đến khi chúng ta có loại kinh nghiệm đó!

29 Do đó, chủ nghĩa cộng sản, và đại loại như vậy, sẽ tiến tới như họ đang làm, và tất cả sự liên kết mà chúng ta có thể làm sẽ không bao giờ ngăn cản được điều đó. Nó đã được tiên đoán sẽ đến. Nhưng Đức Chúa Trời đang kêu gọi Hội thánh Ngài.

30 Thật người đàn bà nhỏ bé đó phải có tầm cỡ của Ê-li! Bởi vì, thường thường hành động của bạn cho thấy bạn là người như thế nào. Và, một lần nữa, bà đã được chọn để tiếp đãi tiên tri của Đức Chúa Trời. Nên nhớ, bà là một dân Ngoại bang, không phải dân Do Thái.

³¹ Và cả xứ đang khô cháy. Và không nghi ngờ gì người đàn bà tầm thường này, là thuộc tầm cỡ đó, là thuộc loại người tin đó... Vì chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời ắt sẽ không kêu gọi bà, nếu bà đã không phải là một người xứng đáng để tiếp đãi tiên tri của Đức Chúa Trời. Vì Ngài sẽ không bao giờ sai tiên tri của Ngài đến một gia đình mà không xứng đáng.

³² Điều đó không phải là sự lựa chọn của người. Đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Không phải bà đã trả giá cho người. Chính Đức Chúa Trời đã trả giá cho người. Người được đặt ở bên một cái khe. Những con quạ đã nuôi người. Nhưng đó là mệnh lệnh của Đức Chúa Trời cho điều gì đó xảy ra. Và Đức Chúa Trời chắc chắn đến với một người tin có cùng bản chất của Ê-li.

³³ Bà là một góa phụ. Và hết thảy chúng ta biết điều gì bà, một người đàn bà góa, sẽ phải trải qua, với người chồng đã chết và một đứa con trai nhỏ phải nuôi.

³⁴ Và trong các xứ ở đó, người ta tùy thuộc vào mùa màng của họ. Họ không có những dự án như chúng ta ngày nay, và—và sự bảo vệ thực vật. Họ lệ thuộc vào mùa màng. Và bởi vì sự gian ác của dân chúng, và đạo đức của họ suy đồi, đã đem đến cơn hạn hán trong xứ, ở đây hết thảy họ đang đói và sắp chết.

³⁵ Và rồi chúng ta nhận thấy rằng không nghi ngờ gì bà đã cầu nguyện đêm này sang đêm khác, suốt đêm, khi bà bắt đầu thấy thùng bột đang cạn dần, cạn dần, cạn dần. Và phải đến một chỗ khi thậm chí không còn đầy một chén bột nữa trong thùng. Tất cả những gì bà có chỉ là một nắm nhỏ. Sự chết đang đến ngay cổng nhà, ở cửa nhà bà. Vì không còn cách gì để kiếm nữa. Cả nước đang chết đói.

³⁶ Và, dầu, chỉ còn lại đúng một thìa dầu trong chiếc bình nhỏ. Chỉ còn đúng chừng đó dầu và chừng đó bột đặt giữa bà và cái chết. Bà phải có sự chân thành đích thực đằng sau lời cầu nguyện của mình. Bạn hãy để điều đó đánh động nhà mình, chúng ta sẽ có một chút chân thành hơn sáng nay, khi chúng ta biết rằng sự chết nằm ngay ở cửa.

³⁷ Và tôi tin, có thể, chúng ta có thể suy nghĩ, có lẽ, điều này, rằng bà đã cầu nguyện suốt đêm dài, trong hơn một ngày để giải

quyết điều đó. Bà có thể nhìn thấy đôi môi nhợt nhạt của con trai nhỏ mình khoảng ba hay bốn tuổi. Và bà có thể thấy những chiếc xương của chính mình suy yếu dần, khi thịt bắt đầu tiêu biến đi khỏi chúng. Và đó phải là điều khủng khiếp, khi người mẹ này, thấy những điều này đang diễn ra. Và, tuy nhiên, với đôi tay bà giơ lên trước Đức Chúa Trời, cầu nguyện ngày đêm, “Bây giờ chúng tôi chỉ còn một nắm bột và một muống dầu.”

³⁸ Anh em biết, đó là một điều lạ. Cầu xin Đức Chúa Trời để cho điều này đâm thắm vào trong mỗi một anh chị em, nếu anh chị em không bao giờ nghe tôi giảng lần nữa. Hãy để đây là một sứ điệp. Nó thì lạ, lạ nhất, mà đôi khi Đức Chúa Trời thực hiện những sự việc theo cách đó.

³⁹ Anh em biết, khi chúng ta xưng nhận tội lỗi mình và đối đầu mọi yêu cầu mà Đức Chúa Trời đòi hỏi...Chúng ta tin vào Đức Chúa Trời. Có một tình huống phải đối đầu, và nó xảy ra theo ý Ngài. Và chúng ta xưng nhận tội lỗi mình, và chúng ta đã làm tất cả những điều sai trật mà chúng ta đã làm, đúng, đã làm mọi việc mà chúng ta biết làm như thế nào. Mọi đòi hỏi mà Đức Chúa Trời đã làm, hay yêu cầu, chúng ta đã đáp ứng đòi hỏi đó, và tuy nhiên Ngài để im lặng. Ngài thật sự sẽ không trả lời chúng ta.

⁴⁰ Tôi tin chắc rằng tôi đang nói với những người, mà đã đến tới chỗ đó, sáng nay. Tôi đã ở đó, nhiều lần, chính tôi. Khi tôi đi về và lần theo đời sống tôi rồi lật lên trên mỗi hòn đá, và tôi thấy rằng tôi đã làm điều gì đó sai trật, tôi sẽ đi đến chỗ thú nhận nó và nói, “Chúa Đức Chúa Trời ôi, con sẽ làm điều đó đúng,” và đi làm vậy. Rồi trở lại lần nữa và nói, “Bây giờ, lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời; Ngài sẽ đáp lời con. Chắc chắn con đã đáp ứng mọi yêu cầu mà Ngài đòi con làm. Và mọi yêu cầu, con đã đáp ứng nó.” Và Ngài vẫn sẽ không lay chuyển, dường như ngồi im lặng, đó là khi anh em phải tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Đừng nản lòng. Điều duy nhất là, mà, ở trong lòng anh em, là tin chắc vào Đức Chúa Trời.

⁴¹ Đề tài của tôi. Hãy tin chắc, trước tiên, trước khi anh em làm bất cứ điều gì. Hãy tin chắc, trong lòng, rằng đó là Đức Chúa Trời. Và khi anh em đã đáp ứng mọi việc Ngài phán, thì anh em chắc chắn rằng Ngài là Đức Chúa Trời, đó là lúc đức tin đi đến làm

việc, ngay ở đó. Đức tin đứng vững vàng, vì nó biết rằng Ngài hiện có.

⁴² Và anh em đã đáp ứng mọi sự đòi hỏi. Anh em tin đó là Ngài, và đức tin giữ vững chắc. Ô, phước thay Danh Ngài! Đức tin sẽ không lay chuyển, vì tin chắc rằng là Đức Chúa Trời, và đáng hay thưởng cho những kẻ mà siêng năng tìm kiếm Ngài.

⁴³ Cầu xin điều này đi sâu vào và không bao giờ rời khỏi anh chị em, thưa hội chúng Đền tạm Branham. Nếu anh chị em đã đáp ứng những yêu cầu của Đức Chúa Trời, và trong lòng anh chị em tin rằng Ngài là, Đức Chúa Trời chỉ đang thử nghiệm đức tin của anh chị em, vì Ngài ưa thích làm điều đó. Anh chị em đã xưng nhận tội lỗi mình và anh chị em đã đáp ứng mọi yêu cầu mà Đức Chúa Trời đòi hỏi, và Ngài nằm im, hãy nhớ, đức tin nói đó là Ngài. Vậy thì đức tin nắm giữ điều đó, không biết mọi điều về nó là gì, nhưng biết rằng có Ngài, và tin chắc rằng có Ngài.

⁴⁴ Vậy thì, nên nhớ, nếu Ngài có, Lời Ngài phải là thật. Và nếu Ngài đòi hỏi anh em phải đương đầu với những tình huống như vậy, và anh em đã làm đúng hết, thì Ngài bắt buộc phải quan tâm đến Lời Ngài. Đừng quay lưng, rồi nói, “Ồ, tôi không bao giờ được chữa lành. Tôi...” Ô, anh em đáng thương, đức tin yếu đuối. Đừng tin điều đó. Nếu mọi việc được xưng nhận, và mọi việc tỏ ra, và anh em đã đáp ứng yêu cầu của Đức Chúa Trời, đức tin nắm giữ ngay ở đó. Không có điều gì sẽ dời chuyển nó. Ngài có mặt, và anh em tin chắc điều đó. “Ai trông đợi Chúa sẽ làm mới lại sức lực mình; họ sẽ cất cánh bay cao như chim ưng. Họ sẽ chạy mà không mệt nhọc; nếu họ đi, họ sẽ không kiệt sức.”

⁴⁵ Hãy chờ đợi, khi anh em đã đáp ứng yêu cầu của Ngài. Điều đó đưa đức tin anh em đến cao điểm. Nếu anh em đã đáp ứng... Những yêu cầu của Đức Chúa Trời đã được thực hiện, hay đáp ứng, và anh em đã xem xét đầy đủ điều đó, và anh em đã làm hết mọi việc mà Đức Chúa Trời đòi hỏi anh em làm, thế thì đức tin của anh em yên nghỉ ngay ở đó, mà có Ngài. Hãy tin chắc nơi Đức Chúa Trời.

⁴⁶ Anh em biết đấy, Ngài ưa thích trải nghiệm chúng ta. Ngài thích thấy phản ứng về đức tin của anh em. Anh em biết điều đó

không? Đức Chúa Trời thích thấy anh em sẽ phản ứng như thế nào. Khi anh em nói, “Ôi Chúa, con tin Ngài. Ngài là Cứu Chúa của con. Con tin rằng Ngài là Đấng Chữa Lành. Con tin rằng Ngài là Đấng Mà ban Đức Thánh Linh. Và những điều mà con đang đòi hỏi, Ngài là Đức Chúa Trời Đấng ban điều đó.” Và thế thì khi anh em xưng nhận tất cả tội lỗi và hứa với Đức Chúa Trời những gì anh em sẽ làm nếu Ngài để anh em được khỏe mạnh, và rồi vì điều đó không xảy ra, anh em bỏ chạy như kẻ hèn nhát ở nơi nào đó. Đức Chúa Trời không thể sử dụng điều đó. Không có cách nào để Ngài sử dụng anh em. Không có cách nào cho Ngài trả lời anh em, bởi vì Ngài chỉ trả lời bằng đức tin. Thế thì, đột nhiên, anh em bỏ đi, thì Ngài không thể trả lời. Nhưng đức tin đúng, chân thật đừng chịu ở đó, tin chắc rằng có Đức Chúa Trời. Hãy tin chắc rằng có Ngài.

47 Và nếu Đức Chúa Trời yêu cầu điều này được thực hiện, xưng nhận tội lỗi mình, và đại loại như thế, và anh em đã thực hiện nó, đức tin nói rằng có Ngài, tin chắc rằng nó sẽ xảy ra. Yêu cầu của anh em phải được nhậm. Ồ, tôi—tôi hi vọng anh em đừng bỏ qua điều đó. Nếu anh em tin chắc về Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời chắc chắn về Lời Ngài. Ngài chỉ đang chờ đợi để thử nghiệm anh em.

Ngài đã làm điều đó nhiều lần. Chúng ta hãy nhắc lại một hay hai trường hợp.

48 Chúng ta hãy suy nghĩ về dân Hê-bơ-rơ. Họ đã không cúi đầu trước thần tượng. Đức Chúa Trời có sự tin tưởng nơi họ. Và khi họ nghe họ phải đi vào lò lửa hực, họ nói, “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể cứu chúng tôi khỏi lò lửa này. Nhưng nếu Ngài không làm điều đó, chúng tôi cũng không quỳ lạy trước bất cứ hình tượng nào của các ông.” Đấy, họ chắc chắn và tin chắc vào Đức Chúa Trời.

49 Họ biết rằng Ngài là Đức Giê-hô-va. Họ biết rằng Ngài đã đáp lời cầu nguyện. Nhưng dù Ngài làm gì trong trường hợp của họ, hay không, điều đó sẽ phải là vì sự ích lợi. Vì vậy họ chỉ đưa ra lời phát biểu của mình, xưng nhận tội lỗi của họ, và bước vào cái chết.

50 Khi họ sắp sửa đi vào lò lửa hực, biết rằng họ chắc chắn, rằng, nếu Đức Chúa Trời để họ bị thiêu cháy, Ngài sẽ khiến họ sống lại, trong sự phục sinh. Họ tin chắc vào Đức Chúa Trời, bởi vì họ biết rằng Đức Chúa Trời sẽ làm mọi việc vì lợi ích của họ. Và khi chúng ta tin chắc vào Đức Chúa Trời, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời làm mọi việc vì lợi ích của chúng ta.

51 Vì vậy, họ đã bày tỏ quan điểm. Họ đã chắc chắn, và họ bước ngay vào lò lửa hực. Và Đức Chúa Trời để họ bước vào trong đó; ngồi, nhìn xem họ. Ngài muốn thấy phản ứng của họ.

52 Khi, nhà vua nói, “Các người đã quì lạy khi kèn thổi lên không?”

Họ đáp, “Không. Chúng tôi không quì lạy.” Đó là đức tin của anh em, nắm chặt.

“Ồ, thế thì, nếu các người không quì lạy, các người biết chiếu chỉ của ta không?”

“Vâng, chúng tôi biết chiếu chỉ của ngài.”

“Chiếu chỉ của ta là lò lửa sẽ được đốt nóng hơn gấp bảy lần, và ta sẽ ném các người vào trong đó. Bây giờ các người có muốn quì lạy không?”

“Không. Chúng tôi sẽ không quì lạy.” Đó là đức tin của họ.

53 Đức Chúa Trời phán, “Được rồi, Ta sẽ thấy những gì họ sẽ làm về việc đó. Ta sẽ thấy phản ứng đức tin họ có.”

54 Vì vậy vua phán, “Hãy trói tay chúng lại, và trói chân chúng, và bắt đầu ném chúng vào lò lửa.” Và họ đã bước đến lò lửa hực đó, với lửa trên khuôn mặt họ. Đức Chúa Trời vẫn đứng, nhìn xem điều đó. Nhưng họ tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Họ đã xưng tội mình. Họ đã làm mọi điều ngay thẳng, mà họ biết. Họ tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

55 Vì thế họ đi thẳng vào lò lửa hực đó. Ngay khoảnh khắc cuối cùng ấy, ở đó Ngài đến từ trời, cỡi xe ngựa gió, thổi tắt những ngọn gió của chúng, trong lúc Ngài an ủi họ và nói chuyện cùng họ.

56 Đức Chúa Trời để đức tin của anh em đến chỗ tới nơi nó sẽ phản ứng.

57 Đó là Gióp, trong Cựu Ước, khi Sa-tan, kẻ kiện cáo chúng ta, kiện cáo người là một người phạm tội kín giấu. Nhưng Gióp biết rằng người không phạm tội. Người biết rằng mình đã thú nhận mọi việc mà người đã làm, và đặt một cửa lễ thiêu ở đó. Đó là yêu cầu của Đức Chúa Trời. Đó là hết thảy những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi, là cửa lễ thiêu đó và sự xưng tội. Và Gióp đã làm những việc đó.

58 Và Sa-tan nói, “Tôi sẽ lấy hết thảy lạc đà của người, vì người là người giàu có. Tôi sẽ lấy đi đàn chiên của người.” Và cuối cùng nó lấy đi con cái người, những người thân yêu nhất của ông.

59 Tuy nhiên, Gióp vẫn giữ vững lập trường, vì người biết chắc rằng Đức Chúa Trời, ờ, người tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời, vì người đã nói chuyện cùng Ngài, và người đã đáp ứng những đòi hỏi của Ngài. Người tra xem và tìm thấy, “Ta đã dâng mọi cửa lễ thiêu. Ta đã nói trong lòng, ‘Có lẽ khi các con trai ta đãi một—một bữa tiệc, và các con gái ta đến dự, có lẽ chúng đã phạm tội kín giấu trong lòng, vậy nên ta sẽ dâng một cửa lễ thiêu cho chúng và xưng ra sự sai trái của chúng.’”

60 Ôi Đức Chúa Trời! Khi một người giữ những gì Đức Chúa Trời phán bảo làm, người đó chắc chắn Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài phải đáp lời. Đức tin kêu gọi Ngài hiện diện, mọi lúc.

61 Khi anh em đã làm điều anh em biết là đúng, khi anh em thỏa mãn các yêu cầu của Ngài, khi anh em xưng tội và làm đúng, và đã làm những việc cần phải làm, và đặt nó trước mặt Đức Chúa Trời. Tôi không quan tâm Ngài im lặng thế nào, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, đang chờ đợi anh em đặt đức tin đó ở đấy. Anh em đã làm công việc của mình, bây giờ Ngài muốn thấy đức tin của anh em tỏ ra qua công việc của anh em. Ngài muốn thấy điều anh em sẽ làm.

62 Nếu anh em được xúc dầu và được cầu nguyện cho, Đức Chúa Trời đang chờ đợi để thấy điều mà anh em sẽ tin về nó. Không chạy lên Chúa nhật tuần tới, rồi chạy ngày hôm sau, và người chữa lành kế tiếp đến qua thành phố. Ngài đang chờ đợi để thấy phản ứng của anh em về đức tin của anh em. Đừng thối lui, ngày hôm sau, và nói, “Tôi cảm thấy không khỏe, tôi không nghĩ tôi đã được chữa lành.” Anh em không thích hợp để

đứng vào hàng người cầu nguyện, chỗ quan trọng nhất. Anh em không. Anh em không. Anh em không sẵn sàng, tuy nhiên. Anh em không tin rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi không...

⁶³ Anh em có thể nói, “Anh Branham, tôi không đồng ý với anh.” Hành động của chính anh em chứng minh tính cách của anh em. “Bởi xem trái thì biết cây.” Nếu một người nói rằng mình là Cơ đốc nhân, mà anh ta vẫn uống rượu, và hút thuốc, và đánh bài, và kể những chuyện đùa tục tĩu, và nói, “Một phần Kinh Thánh là đúng, còn phần kia thì không,” người đó có thể giảng Phúc Âm, mà phủ nhận vai trò của Kinh Thánh, anh ta vẫn còn là tội nhân. Anh ta chưa đúng, cho đến lúc ấy.

⁶⁴ Nhưng khi bạn công khai xưng nhận Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời không thay đổi, và đời sống bạn đặt trong tay Ngài, để là, “Chúa ôi, con là đất sét; Ngài là Thợ Gốm,” rồi cầu xin điều gì bạn muốn. Đức tin sẽ không bao giờ lay chuyển. Nó sẽ đứng ngay ở đó.

⁶⁵ Mặc dầu nhiều tình huống dường như sẽ rơi xuống từ khắp mọi ngõ ngách, nhưng đức tin đó không bao giờ lay chuyển, bởi vì bạn chắc chắn rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và nếu Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài giữ lời hứa của Ngài. Ngài không thể hứa rồi lại hủy bỏ nó. Nếu Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài phải giữ lời hứa Ngài. Ồ, tôi yêu thích điều đó. Ngài phải ở lại với nó.

⁶⁶ Gióp đã dâng của lễ của ông; ông đã làm mọi việc. Ông biết rằng ông làm đúng. Và ở đây những thuộc viên giáo hội đến, một số giáo hội của những giáo phái khác, đã nói, “Gióp à, ông có thể thú nhận rằng ông là con người tội lỗi, vì Đức Chúa Trời sẽ không để ông bị hình phạt như thế này trừ phi ông là con người tội lỗi.”

⁶⁷ Nhưng Gióp đáp, “Tôi đã xưng tội mình. Tôi đã dâng của lễ thiêu trước mặt Đức Chúa Trời, và tôi không phải là một tội nhân.” Ông biết mình đang đứng ở đâu. Rồi mọi việc cứ xảy ra, cứ tiếp tục và tiếp tục và tiếp tục, thật khó làm cho nó chấm dứt, thử thách cứ đổ xuống trên Gióp, và để đưa Gióp đến chỗ mà ông sẽ chối bỏ Đức Chúa Trời và từ chối dâng của lễ thiêu đó. Ngay phút bạn hành động dựa trên điều gì mà bạn xưng nhận, nó cho thấy sự yếu đuối của bạn, sự nghi ngờ của bạn về Đức Chúa Trời. Bạn cầu xin Đức Chúa Trời cho bất cứ điều gì, và đi quanh quẩn

nghe chờ điều đó, thế thì bạn là một người nghe chờ và không phải là người tin.

68 Gióp biết mình đang đứng ở đâu, và ông đã đứng vững vàng trên nền tảng đó.

69 Không ngạc nhiên khi Perronet đã nói, trong giờ hấp hối của mình:

Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tầng Đá khối;
Các chỗ đứng khác là cát lún thoi.

70 Trên tảng đá vững chắc đó của sự xưng nhận của Gióp, ngay cả người vợ yêu dấu của ông cũng bỏ đi. Khi sức khỏe của ông không còn, và ung nhọt mọc trên khắp người ông, và ông gãi mình và nguyên rửa ngày mà ông đã sanh ra. Nói, “Nguyện ánh sáng đừng chiếu sáng! Nguyện mặt trăng không chiếu sáng ban đêm.”

Vợ ông nói, “Gióp, ông thật quá khốn khổ. Tại sao ông không nguyên rửa Đức Chúa Trời và chết đi?”

71 Ông đáp, “Người nói như một người đàn bà ngu muội.” Ông tin chắc có một Đức Chúa Trời, và ông đã đáp ứng các yêu cầu.Ồ, tôi cảm thấy sùng đạo. Ông biết rằng mình đã đáp ứng yêu cầu của Đức Chúa Trời, và điều đó giải quyết rồi. Đức Chúa Trời đang thử nghiệm đức tin của ông. Ngài sẽ thử nghiệm đức tin của anh em. Ngài sẽ thử nghiệm đức tin của tôi.

72 Nhưng khi chúng ta đáp ứng những yêu cầu của Ngài, “Hãy hối cải ai nấy phải như Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh,” đó là lời hứa của Ngài. “Trong anh em có ai đau ốm chẳng, hãy mời các trưởng lão trong hội thánh đến. Hãy để họ xức dầu cho người bệnh, và cầu nguyện cho. Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bệnh, và Đức Chúa Trời sẽ đỡ người dậy.” Điều đó giải quyết rồi. “Hãy xưng tội của anh em, với nhau, và cầu nguyện cho nhau.” Anh em đã đáp ứng những đòi hỏi của Đức Chúa Trời.

73 “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Trong Danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ dùng tiếng mới mà nói; nếu họ bắt rắn trong tay

hay uống giống chi độc, cũng sẽ chẳng hại gì; nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Điều đó đã rõ.

⁷⁴ Hãy tin chắc vào Đức Chúa Trời. Hãy tin chắc, điều đó trong lòng anh em, rằng anh em tin rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời. Gióp đã làm vậy.

Vợ ông nói, “Tại sao ông không nguyện rửa Đức Chúa Trời và chết đi? Ồ, ông lúc nào cũng gặp phải điều tồi tệ.”

⁷⁵ Thật Sa-tan thích đẩy anh em vào tình trạng đó. “Ồ, ông chẳng tốt hơn khi ông được xúc dầu. Ông không tốt hơn con người ông khi những thầy giảng họ cầu nguyện cho ông. Những thầy giảng họ không đúng, ngay từ đầu.” Không liên quan gì về thầy giảng đó. Chính là đức tin của bạn vào Đức Chúa Trời hằng sống, là điều cần trang bị. Không phải là những gì thầy giảng đạo có; mà chính là những gì Đức Chúa Trời có. Thầy giảng không bao giờ hứa; Đức Chúa Trời đã hứa. Không tùy thuộc vào thầy giảng; nó tùy thuộc vào Đức Chúa Trời, và đức tin của anh em để tin rằng đó là Đức Chúa Trời. Vậy hãy tin chắc vào Đức Chúa Trời. Tin chắc rằng đó là Đức Chúa Trời, và đó là Lời của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài.

⁷⁶ Và Gióp đã nói, “Người nói như một người đàn bà ngu muội.” Ông nói rằng, “Chúa đã ban cho, và Chúa đã cất đi; đáng chúc tụng Danh của Chúa.” Ông đã tin chắc rằng có Đức Chúa Trời.

⁷⁷ Và khi miệng ông đã xưng điều đó ra, sấm sét bắt đầu rền vang và những tia chớp bắt đầu lóe lên. Đức Chúa Trời hiện đến. Điều đó luôn luôn gọi Ngài hiện diện. Ngài để im lặng trong một thời gian dài.

⁷⁸ Đó là điều Ngài đang làm. Hãy nhìn đám người Mỹ đang lao đầu vào địa ngục này, những kẻ đạo đức giả đang đi nhà thờ. Tôi không giận dữ. Nhưng tội lỗi nổi giận với bất cứ ai mà sống đúng với Đức Chúa Trời. Không nổi giận với đất nước, không giận dữ với dân chúng, nhưng tôi giận dữ với ma quỷ là kẻ gây ra những điều này để làm mù mắt dân sự.

⁷⁹ Những mục sư và nhà truyền giảng mù này để cho họ chấp nhận với một số loại học thuyết con người làm ra tầm thường. Anh em phải được sanh lại. Và Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài. Thấy

nó khi nó đang ru ngủ họ. Tốt hơn hãy tin chắc rằng có Đức Chúa Trời. “Có bề ngoài tin kính, mà lại chối bỏ Quyền phép ấy.”

⁸⁰ Người đàn bà nhỏ bé, tội nghiệp này, bà biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Khi thùng đó cạn dần, cạn dần, cạn dần, cạn dần, hoàn cảnh càng ngày càng tồi tệ hơn, luôn mọi lúc. Nhưng Đức Chúa Trời đang cho phép nó xảy ra cách ấy. Ngài thật sự thích làm điều đó. Ngài thích đặt đức tin anh em để thử nghiệm, để thấy anh em sẽ hành động như thế nào về điều đó, để cho anh em được xúc dầu và được cầu thay, lúc đó làm cho anh em tệ hơn. Phán, “Cứ làm đi, hỡi Sa-tan, hãy đưa người vào thử thách. Ta biết người tin Ta.” Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời đời đời! Ô, chao ôi! [Anh Branham vỗ tay hai lần—Bt.] “Bây giờ hãy thử thách người. Ta biết người đã nắm lấy Lời Ta cho điều đó.” Ngài có thể nói điều đó về anh em không?

⁸¹ Ngài đã phán điều đó về Gióp. Phán, “Hãy làm bất cứ điều gì người muốn, nhưng đừng đụng đến tánh mạng người, vì Ta biết người yêu Ta. Người đã dâng của lễ thiêu. Người đã đáp ứng những đòi hỏi. Người đã làm những gì Ta bảo làm, và người tin điều đó. Bây giờ hãy lẩn người qua than nếu người muốn.” Nó đã lấy đi mọi thứ khỏi ông. Đức Chúa Trời đã ban lại gấp đôi khi Ngài ban nó lại cho ông. Chắc chắn, Ngài sẽ làm.

⁸² Ngài để đức tin chúng ta bị thử thách, để thấy chúng ta có thật sự tin Ngài là Đức Chúa Trời không.

⁸³ Người đàn bà tầm thường đó, không nghi ngờ gì, nói, “Tôi đã cầu nguyện. Tôi đã cầu nguyện. Tôi biết tôi là một dân Ngoại không xứng đáng.”

⁸⁴ Nên nhớ, Chúa Jê-sus đã phán về bà trong Kinh Thánh. Ngài phán, “Chẳng phải trong đời Ê-li có nhiều đàn bà góa sao? Nhưng người được sai đến với một người, và bà ấy là dân Ngoại.”

⁸⁵ “Ồ,” người đó nói, “tôi cầu nguyện.” Có lẽ, khi bà thấy cái bánh nhỏ cuối cùng đó, sự chết đã bước vào cổng và đi vào trong cửa. Một miếng bánh, nhỏ nữa, và bà cùng con trai chết. Tôi có thể thấy bà ấy, cầu nguyện, suốt đêm, những ngọn gió nóng đang thổi, và mặt đất đã nứt nẻ, và dân sự đang kêu khóc và la hét trên đường phố. Bà đã bước đi quanh, qua căn nhà. Bà nhìn vào đũa

con trai bé bỏng của mình. Nhìn vào chiếc áo ngủ nhỏ bé của nó; họ đã hoàn toàn kiệt sức, và đôi chân bé nhỏ của nó đang lộ ra. Nhìn vào đôi tay của chính bà, nhảu nheo. Bà đi lui đi tới, nhưng bà nói, “Tôi biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi đã thú nhận tất cả tội lỗi tôi. Tôi đã làm mọi việc mà Ngài đòi hỏi. Tôi đang cầu xin cho sự sống chúng tôi, vì sự vinh hiển Ngài.” Đức Chúa Trời đã thấy bà.

⁸⁶ Những người còn lại của họ đang đi ra và có buổi khiêu vũ lớn ở đâu đó, tự làm cho họ dễ chịu, tổ chức những buổi trình diễn trên truyền hình hiện đại hay điều gì đó, thực hiện trên khắp thế giới. Nhưng người đàn bà ấy ở một mình với Đức Chúa Trời.

⁸⁷ Bình minh hé mở. Bà nói, “Đứa con trai bé nhỏ đã khóc suốt đêm vì không có gì để ăn. Tôi sẽ làm gì với một nắm bột ít ỏi này?”

⁸⁸ Anh em biết đấy, bột đó là Đấng Christ. Bất cứ sinh viên trường Kinh Thánh nào đều biết rằng Đấng Christ là của lễ bằng Bột. Và của lễ bằng bột thô đó, cũng phải được nghiền bằng một cối xay đặt biệt, cho đến khi nó nhỏ ra giống như bột lúa mì; bởi vì Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và mọi tín hữu tin điều đó và yên nghĩ trên nó. Halélugia! Bạn có thể có mọi niềm tin tôn giáo hình thức bên ngoài lạnh lùng, cần cối bạn muốn. Về phần tôi, tôi tin Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi chống lại thế giới vô đạo. Tôi vẫn tin rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁸⁹ Họ xay nhỏ nó ra giống như vậy, bởi vì Ngài cũng giống như vậy. Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà Ngài đã có lúc ấy, Ngài ở ngay đây, sáng hôm nay. Ngài sẽ luôn luôn như vậy. Đó là ý nghĩa của bột.

⁹⁰ Và dầu có ý nghĩa Thánh Linh, như chúng ta biết trong Ê-xê-chi-ên 4, và vân vân. Đó là lý do chúng ta xúc với dầu; nó chính là Thánh Linh. Nó là gì? Như Tin Lành Giảng 4, “Ấy là Cha tìm kiếm sự thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lễ Thật như vậy.” Chúa Jêsus là Lễ Thật. Ngài là của lễ bằng Bột, và dầu này là

Thánh Linh. Và Thánh Linh, trộn với Lẽ Thật, đã đem lại điều gì đó. Dùng nó với nhau, làm thành cái bánh. Ồ!

91 Đức tin của anh em ở đâu? Khi Lời của Đức Chúa Trời được giảng ra sự đơn sơ của Nó, mặc dù trong Quyền năng của Nó, mà Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi, và Lời sanh ra cho Bột, anh em đã có Dầu pha trộn với Nó. Nó có thể chỉ là một nắm nhỏ, hay một thìa, nhưng, bất kể nó là gì đi nữa, nó có thật.

92 Vậy thì sẵn sàng cho điều gì? Sẵn sàng cho thập tự giá. Sẵn sàng để hi sinh. Đó là những gì anh em phải làm. Nếu Lời đã được rao giảng, và anh em đã có Thánh Linh và Nó hòa trộn với nhau, đó là tự hi sinh để chịu mọi đau đớn, chịu mọi bệnh tật, để khước từ mọi điều mà trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, và đứng trên nó.

93 Bác sĩ nói điều này, *điều kia*, hay *điều nọ*; không tạo nên một chút thay đổi nào. Anh em giữ đúng Nó, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Bột đến. Anh em đã có Dầu. Anh em trộn Nó với nhau.

94 Bây giờ, tôi nghe có tiếng. Trời vừa mới sáng. Một tiếng nói, và nói, “Hãy ra ngoài sân và lượm hai que củi.” Anh em có để ý không, Kinh Thánh đã nói “hai que củi”? Thập tự giá. Bà đã có bột và dầu, nhưng bà sẽ bị đòi, để hành động lúc này; hành động với điều đó. Anh em đã từng có nhiều, nhiều Bột hay Dầu như anh em cần, nhưng anh em phải đi đến hành động; sự hi sinh.

95 Hai que củi. Vào thời xưa người ta không bao giờ thấy cách nào tốt hơn để nhen lửa. Khi bạn lấy một que củi và đặt nó ngang qua một que củi khác, đốt nó lên ở giữa, bạn bỏ hai đầu. Thổ dân da đỏ Anh-điêng đốt lửa của họ. Tôi đã đốt nó, nhiều lần, suốt đêm. Chỉ lấy một khúc gỗ, và đặt nó cách này, và que kia cách đó, và cứ giữ cho nó thành ngọn lửa cháy luôn.

96 Hai que củi đó là thập tự giá. “Hai que củi,” Kinh Thánh đã nói. Tiếng đó nói, “Hãy đi ra ngoài sân và lấy hai que củi.” Cùng lúc đó, ở trên núi, có một tiếng sấm đến cùng vị tiên tri và nói, “Hãy đi đến thành phố. Ta đã truyền cho.” Ôi, chao ôi! Cả hai đều vâng lời. Điều gì đó phải xảy ra. Cả hai đang vâng lời.

⁹⁷ Nếu thầy giảng giảng dạy Lời, và con người mà nhận Nó tin Nó và hành động dựa trên Nó, thì điều gì đó phải xảy ra. Nếu bạn là tội nhân, bạn sẽ phải được cứu. Nếu bạn đau ốm, bạn sẽ phải được chữa lành, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, nếu chúng ta tin chắc vào Đức Chúa Trời.

⁹⁸ Chắc chắn như Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài phải giữ Lời Ngài. Chắc chắn vậy! Thế thì mạng lệnh là, “Hãy đi đến thành phố, vì Ta đã truyền cho một đàn bà góa.” Một khả tượng mở ra trước vị tiên tri. Người đến đây, đang bước đi. Người không biết mình đang đi đâu; chẳng sao cả. Người chỉ vâng lời.

⁹⁹ Bà không biết những que củi sẽ nằm ở đâu, nhưng có hai que ở đâu đó trong sân. Bà bắt đầu bước ra. Bà đi ra ngoài sân. Bà nhìn quanh, “Ồ, nóng quá!” Những tiếng kêu la từ trong thành, những kẻ đi vợ vẫn ban đêm đến đó, làm xáo trộn, đang uống rượu của họ, và vân vân. Bà nhìn xuống phố. Bà không thấy gì cả. Bà thấy một que củi; vai trò của thập tự giá, sự hi sinh. Bà lấy một, que củi nữa. Và lúc bà nhặt que củi thứ hai đó...

¹⁰⁰Ồ, bầu trời phải âm đạm làm sao, sự chết đang nằm ở cửa. Bà và con trai bà phải ăn một miếng bánh nhỏ xíu và chết. Tất cả chỉ có thế. Và đôi khi, ngay giữa lúc âm đạm đó, mà chúng ta nghe tiếng ấy.

¹⁰¹ Khi bà nhặt que củi thứ hai đó lên và định quay vào, có một tiếng vang lên ở cổng nhà, nói, “Hãy cho ta một chút nước trong bình.”

¹⁰² Bà quay lại nhìn, với hai que củi này trong tay, cùng với chút bột và dầu đã nhồi và sẵn sàng. Bà nói đã dọn sẵn, đã nhồi chúng với nhau. Đó là những gì, Lời và Thánh Linh, phải được hòa trộn với nhau. Đặt trên cây thập tự của sự hi sinh, để từ chối bất cứ điều gì trái ngược lại với những gì bạn đã cầu xin. Đúng thế. “Tôi đã nhồi nó, bây giờ tôi sẽ đi lấy những que củi này.”

Và tiếng đó nói, “Hãy mang cho ta một chút nước, trong bình.”

¹⁰³ Bà nhìn, và bà thấy một người đang đứng, dựa vào cổng, đôi má gầy gò, râu ria, đầu hói, đang nhìn qua cánh cổng, trong bộ

da cừu cũ quấn quanh mình. Trông người hầu như giống một ông lão hiền từ.

104 Bà nói, “Tôi sẽ mang nước đến cho người.” Nước Sự Sống, anh em đang muốn cho nó cho bất cứ ai, hãy đi nói với bất cứ người nào, đi bất cứ nơi đâu. “Chờ một chút, thưa ngài.” Bà định trở vào, với hai que củi trong tay bà.

105 Và tiếng đó lại vang lên, “Không chỉ nước thôi, nhưng cũng hãy đem trong tay người cho ta một miếng bánh nhỏ nữa.” Bánh sự sống; nước sự sống! Nó thuộc về sự sống không? Bà có thể chết ngay khi điều đó tiêu mất. “Hãy mang cho ta nước của người và mang cho ta bánh của người.”

106 Chúng ta tìm thấy điều gì ở đây? Chúng ta có thể tìm thấy bài học gì? “Trước hết các người hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và mọi sự công bình của Ngài; thì những điều khác sẽ được ban cho thêm.”

“Hãy mang cho ta một ít nước và một miếng bánh.”

107 Thế rồi bà quay vào, trong sự ảm đạm của mình. Tôi có thể nghe bà nói, “Thưa ngài,” điều gì giống như thế này, “ngài khác hẳn với những người đàn ông mà tôi đã gặp, và những người mà tôi nghe nói. Ngài dường như rất đáng tin cậy về những gì ngài đang nói. Nhưng tôi chỉ có đủ bột, chỉ một nắm, và chỉ một muỗng dầu. Tôi đã dọn sẵn, và tôi sẽ nấu nó bằng hai que củi này. Và tôi sẽ ăn nó, tôi và con trai tôi, và chết. Đó là tất cả những gì tôi có.”

108 Rồi, kể đó, chúng ta nghe điều gì? “Nhưng, hãy dọn cho ta cái bánh nhỏ, trước hết.” Đức Chúa Trời, trước hết. Cho dù ai khác nói gì đi nữa, bất cứ điều gì khác, bất cứ chứng cứ gì, cho dù trông ảm đạm thế nào, cho dù có thể là gì đi nữa, hãy nhận lấy Đức Chúa Trời, trước hết. Lời Ngài, trước tiên.

109 “Bác sĩ nói tôi không thể mạnh khỏe được.” Nhưng, Lời Ngài, trước hết. “Tôi là người tội lỗi quá nhiều. Tôi là gái điếm. Tôi là người cờ bạc. Tôi là người say rượu.”

Lời Đức Chúa Trời, trước hết. “Dầu tội người như hồng điều, chúng sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, chúng sẽ trắng như lông chiên.” Trước tiên, Đức Chúa Trời.

110 “Hãy đi, mang cho ta một cái bánh nhỏ, trước tiên. Hết thấy những gì người có, hãy mang đến cho ta.” Anh chị em có muốn dâng nó vào trong tay Ngài không?

111 Đời sống tôi, đó là tất cả những gì tôi có. Tôi đã năm mươi tuổi. “Người có muốn, hỏi William Branham, giao nó cho Ta không? Người có muốn, hỏi người là con cái bé mọn, giao đời sống người cho Ta chăng? Người có muốn không? Các người có thể làm điều đó không, hỏi những người đau ốm? Các người có thể tin Ta không? Hãy đặt Ta trước tiên.”

112 “Hãy đem cho ta trong tay người một cái bánh, và mang cho ta một ít nước.” Bà nhìn người. Có điều gì đó mách bảo bà rằng con người đó biết người đang nói về điều gì.

Đức Chúa Trời biết rõ những gì của Chính Ngài. “Chiên... Chiên Ta nghe Tiếng Ta. Chúng biết đó là lời Kinh Thánh hay không, nó đúng hay không.”

113 Bà quay đi, trong sự vâng lời. Đó là điều anh em phải làm. Và khi bà quay đi, vâng theo những gì vị tiên tri bảo làm, thì một tiếng sấm đến từ Trời, khiến mọi người nhìn lên nghe ngóng. Vì, có tiếng sấm vang ra từ tiếng của vị tiên tri, mà mọi tội nhân và mọi người bệnh ao ước được nghe, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

114 Chúng ta mong ước được nghe Nó biết bao! Cách mà những người đó bắt đầu trong đường lái xe vào nhà tôi như thế nào, nói, “Hãy đến cửa này. Con gái tôi trong tình trạng *như vậy*. Cháu bé tôi, chào ôi, rất yếu. Chỉ nói một lời.” Làm sao anh em có thể nói điều đó trước khi nó ở trong miệng anh em? Chính anh em có thể nói điều đó. Nhưng họ muốn nghe rằng, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

115 Đến ở đó, đi qua cánh cửa, bởi vì bà vâng lời. Và sự tối tăm bị xua tan. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bột sẽ không hết trong vò, dầu cũng không thiếu trong bình, cho đến ngày Chúa là Đức Chúa Trời giáng mưa trên đất.” Ồ, thật là điều an ủi biết bao!

116 Bà đã làm cái bánh. Bà dâng nó cho nhà tiên tri. Bà đi vào và làm một ít cho con trai và chính mình. Và họ đã ăn và uống, đầy đủ, trên đất.

117 Điều đó đến từ đâu? Làm sao có được nó ở đó? Hãy nói cho tôi biết bột đó đến từ đâu một cách khoa học. Dầu đó đã đến từ đâu? Nó đi vào bình đó như thế nào? Bà đã đổ hết ra, mỗi buổi sáng. Bà đã đổ hết bột trong vò ra, mỗi buổi sáng, và nó đã cạn. Nhưng khi bà trở vào để lấy nữa, nó có ở đó. Nó đến từ đâu? Hãy nắm lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Hãy tin chắc vào Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Tạo Hóa.

118 Anh em có thể đã mất sức khỏe của mình. Anh em có thể đã mất sự thông công của mình. Hãy nhận lấy Ngài ở Lời Ngài. Tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Những lúc tối tăm ảm đạm trông giống như lúc này, có thể không quá buồn thảm nếu anh em sẽ cứ nắm lấy Lời Ngài và tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

119 Ở nước Đức, có lần, tôi đã thấy một bức tranh, và nó luôn luôn gắn chặt với tôi. Một họa sĩ người Đức đã vẽ...một bức tranh mà—mà được gọi là “Xứ Mây.” Và khi bạn thấy nó, từ đằng xa, nó trông có vẻ u ám kinh khủng nhất bạn từng thấy. Chỉ những đám mây đan quyện với nhau, khi bạn nhìn nó từ đằng xa. Nhưng khi bạn đến thật gần với nó, nó thay đổi. Nó là những đôi cánh của các Thiên sứ đang vỗ vào nhau, hát ngợi khen Chúa. Vì thế đó là những gì đôi lúc thật u ám. Nếu anh em nhìn nó, từ đằng xa, nó trông ảm đạm và tối tăm. Nhưng hãy nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài và tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và tiến đến gần với nó, anh em sẽ khám phá nó đúng là những đôi cánh của Thiên sứ đang vỗ với nhau.

120 Bà ấy có điều gì giống Áp-ra-ham đã có, kêu gọi dân mọi điều bà có, đặt nó ở trên bàn thờ làm của lễ. Có lẽ anh em được kêu gọi giống như thế, sáng nay. Hãy từ bỏ đường lối riêng của mình. Hãy từ bỏ sự vô tín của anh em. Hãy từ bỏ mọi sự anh em có. Và rồi hãy lấy Dầu và Lời, và trộn Nó lẫn nhau, và đặt Nó trên bàn thờ của sự hi sinh. Anh em sẽ tìm thấy, Nó sẽ kêu gọi Đức Chúa Trời hiện diện, chắc chắn như tôi đang đứng trên bục giảng này.

Hãy suy nghĩ về điều đó trong khi chúng ta cầu nguyện.

121 Anh em có nhu cầu nào hôm nay không? Anh em có nhu cầu nào lớn hơn thể chất anh em có thể nhận được không? Tiền

bạc quá ít đến nỗi anh em không thể trả tiền thuê nhà chẳng? Con cái muốn có giày mới, mà anh em không có tiền để mua cho chúng chẳng? Ở nhà anh em thùng trống rỗng, và bình đã cạn chẳng? Anh em không thể mua thức ăn dự trữ chẳng? Và, có, điều gì không ổn chẳng? Hãy nhớ, Ngài đã hứa.

¹²² Anh em đau ốm, và bác sĩ nói rằng anh em cần mổ chẳng? Anh em không có tiền để làm điều đó chẳng? Anh em có nhu cầu.

¹²³ Bạn là tội nhân phải không? Nhu cầu của bạn lớn không, biết nếu Đức Chúa Trời sẽ gọi, hôm nay, bạn sẽ bị hư mất? Bạn là một người sa ngã chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời chẳng? Và bạn biết bạn thuộc về giáo hội nào đó, nhưng bạn biết mình không đúng? Lương tâm của chính bạn mách bảo bạn, theo như Lời, rằng bạn không đúng. Và bạn có nhu cầu. Đừng để những lời này rơi xuống những mảnh đất đầy gai, hay trên những hòn đá, những tấm lòng bằng đá. Cầu xin chúng rơi xuống trong đất tốt, phì nhiêu.

¹²⁴ Nếu bạn đau ốm và bạn...bác sĩ nói bạn không thể khỏe mạnh, và bạn hứa với Đức Chúa Trời rằng bạn sẽ hầu việc Ngài suốt những ngày còn sống, và bạn tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời, hãy đến đáp ứng yêu cầu của Ngài. Nếu bạn có nhu cầu, trước hết mời bạn hãy làm bằng cách giơ tay lên với Đức Chúa Trời, rằng bạn có nhu cầu về điều gì đó? Cầu xin Đức Chúa Trời ban phước cho bạn.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹²⁵ Ôi Chúa, thật chắc chắn như con đang đứng trên bục giảng này sáng nay, con biết rằng không thể có một trong những cánh tay đó giơ lên mà Ngài không biết nó, vì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã phán, “Chẳng phải rất nhiều chim sẽ chỉ bán được hai đồng tiền sao? Huống chi các người quý trọng hơn nhiều con chim sẽ biết chừng nào!” Huống chi Ngài đã thấy bao nhiêu những cánh tay hay chết đó, mà Chúa Jêsus Con Ngài đã chết thế cho trong đó! Ngài còn thấy nhiều hơn nữa những bàn tay của họ hơn Ngài sẽ thấy một con chim sẽ biết bao, nếu nó rơi xuống sáng nay! Con cho rằng...một tá chim sẽ sẽ không bán được một xu sáng nay, bởi vì không ai cần chúng. Có thể còn bị phiền phức vì phải chôn chúng. Nhưng Ngài biết từng con trong chúng; Ngài

biết mỗi chiếc lông trên thân thể chúng. Ngài biết mỗi sợi tóc trên đầu chúng con.

¹²⁶ Ôi Chúa, xin đáp lời cầu xin. Xin để họ tin chắc, sáng nay, rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và Ấy là Thánh Linh Ngài. Nguyên sự tối tăm và sức mê hoặc của tôn giáo hiện đại ngày nay rơi khỏi mắt họ, nói, “Ồ, tôi là thuộc về giáo hội *như vậy* nào đó.” Đức Chúa Trời ôi, cầu xin điều đó trong tâm trí họ biến mất đi, ngay bây giờ. Trong lúc này, nguyện họ nắm bắt lấy ý niệm về Sự sống Đời đời. Và rồi họ sẽ tìm kiếm và khao khát Nó, để biết Đức Chúa Trời là gì, và họ chắc chắn rằng có Ngài. Ngài giữ Lời Ngài.

¹²⁷ Với người có tội, xin cho họ mau ăn năn, sẵn sàng để chịu làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đã hứa Ngài có thể ban cho họ Đức Thánh Linh. Ngài đã phán điều đó, Chúa ôi. Ngài giữ lời hứa của Ngài.

¹²⁸ Có người sa ngã mà tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và họ đang đi đông dài. Xin cho họ đến đây hôm nay, bởi vì Ngài đã phán, “Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết. Dầu đỏ như son, chúng sẽ trở nên trắng như lông chiên.”

¹²⁹ Và nếu có ai đau yếu, xin cho họ nhận biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài giữ Lời Ngài. Ngài phải giữ Lời Ngài. Khi họ đặt chính họ, với Dầu của họ, là Thánh Linh ở trong họ mà đang xưng nhận họ tin. Và rồi, cũng, với Lời, là Bánh Sự Sống đã đến, Đấng Christ; đã nghiền nhỏ chúng ra, trong Cự Ước; và trong Tân Ước, để bày tỏ rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin họ hòa trộn Lời đó với Dầu, Thánh Linh, mà họ đã có, rồi đứng trên chân họ ở bàn thờ, nói rằng, “Đây là mọi điều con có, Chúa ôi. Con đem nó đến.”

Ồ, thật Ngài sẽ làm cho nó sanh sản nhiều lên biết bao! Điều đó thật sẽ mời gọi Đức Chúa Trời của mọi thời đại hiện diện! Nó thật sẽ khiến Đức Giê-hô-va đứng dậy, với tấm lòng ngập tràn niềm vui, rằng, “Ta đã có đứa con mà sẽ vâng lời Ta. Ta đã đưa nó qua thử thách, và nó chứng tỏ rằng nó yêu Ta và nó tin Ta. Nó tin chắc rằng Ta hiện hữu.” Vì có lời chép rằng, “Kể đến với Đức Chúa Trời phải tin rằng có Ngài, là đấng hay thưởng cho những ai siêng năng tìm kiếm Ngài.” Xin nhậm lời, giờ này, khi chúng con giao phó điều đó cho Ngài.

¹³⁰ Và, bây giờ, trong lúc chúng ta cúi đầu. Và những ai có nhu cầu về bất cứ điều nào, mời quý vị đứng tại chỗ của mình, mà muốn đến nơi...Bây giờ, nếu quý vị không tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời...Nếu quý vị tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời, sẽ giữ lời hứa Ngài, sự cứu chuộc, sự chữa lành, bất cứ là điều gì, nếu quý vị tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời, hãy đứng tại chỗ. Nếu quý vị có người nào khác mà quý vị muốn cầu nguyện cho, hãy đứng tại chỗ. Nếu quý vị—nếu quý vị tin chắc rằng Ngài là Đức Chúa Trời, hãy tỏ ra yêu cầu của quý vị cho được biết trong hội các thánh đồ. Quý vị đang làm điều đó khi quý vị đứng với...[Băng trống—Bt.]

“Tôi tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng Ngài giữ Lời Ngài. Và tôi tin chắc rằng điều cầu xin của tôi...Tôi sẽ đặt nó dưới Huyết, ngay bây giờ.” Nếu quý vị làm điều đó, đặt mọi tội lỗi, mọi...Tội lỗi là sự không tin. Quý vị có thể là thuộc viên giáo hội, nhưng tôi đang muốn nói tội lỗi, “sự không tin” của quý vị. Quý vị đang đặt nó xuống như một cửa lễ. Quý vị sẽ dâng cửa lễ đó. Quý vị đang đến với thập tự giá. Quý vị sẽ dâng hiến, bây giờ, tất cả sự không tin của mình. Và dâng nó lên cho Ngài, và biết rằng có Ngài, và quý vị chắc chắn Ngài sẽ trả lời. Nếu quý vị làm điều đó, hãy giơ tay lên. Hãy giữ nguyên cách đó.

¹³¹ Lạy Chúa, Ngài là Đức Chúa Trời. Đây là Dầu của họ và Bắp của họ, đã trộn lẫn nhau. Họ đang mang Nó đến thập tự giá, nơi Lửa của Đức Chúa Trời sẽ giáng vào lòng họ (nếu họ thật sự muốn nói điều đó) và thiêu hóa của lễ đó. Ngài sẽ tiến đến hiện diện, dấy lên dòng nước ẩn giấu. Xin đến từ Trời, trong xe ngựa Lửa. Ngài sẽ làm rung động cả trời đất, để ban thưởng cho họ.

¹³² Khi họ đứng với đôi tay của họ giơ lên trời, biểu hiện rằng họ tin, và đặt chính mình, cùng mọi lời cầu xin mà họ có, ngay trên bàn thờ của Ngài. Ôi Đức Chúa Trời của Trời và đất, Đấng Phán Xét của Trời và đất, chắc chắn Đấng Phán Xét của Trời và đất sẽ truyền ra sự công nghĩa. Chắc chắn Ngài sẽ giữ Lời Ngài, Ngài là Đấng biết rõ tấm lòng của các ông, tấm lòng của các bà, tấm lòng của những người này.

¹³³ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con giơ tay của chính con lên, vì con biết rằng con đã có sự thay đổi về chức vụ lúc này. Và con tin

rằng có Ngài. Con đã thấy Ngài đứng nơi xa kia trong Trụ Lửa. [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.] Con đã thấy Ngài tra xem những bí mật của lòng người. Không lần nào Ngài thất bại. Ngài đã hứa điều đó khi Ngài làm điều đó nơi xa kia, khắp đường phố ở đây, khi lần đầu tiên Ngài bắt đầu giải quyết những vấn đề này. Và Ngài đã che chở con khắp thế giới, và những khu vực lân cận. Con tin chắc Ngài là Đức Chúa Trời. Con tin chắc về điều đó.

¹³⁴ Con dâng chính mình cùng những người này, và của lễ về tất cả mà con có, Chúa ôi, cho Ngài, cho sự hầu việc. Con đang bắt đầu lần nữa, Chúa ôi, đi khắp thế gian. Xin giúp con, Ôi Đức Chúa Trời. Nếu có lúc nào con đã không tin Ngài, xin tha thứ cho những tội lỗi của con. Xin tha thứ cho sự không tin của con. Con biết rằng có Ngài, là đấng hay thương cho những ai tìm kiếm Ngài.

¹³⁵ Giống như vậy, con xưng tội của dân sự của con, sáng nay, những sự yếu đuối của họ cùng sự nghi ngờ của họ, khi họ đứng với đôi tay giơ lên trời. Con xưng tội của họ, Chúa ôi, và tất cả những sự yếu đuối của chúng con. Xin ban Đức Thánh Linh xuống trên chúng con, bằng ấn chứng tán thành của Ngài, rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và Ngài ở đây bây giờ để tiếp nhận chúng con, và nhận chúng con vào đôi tay Ngài, và cứu chuộc chúng con khỏi mọi sự mà chúng con đã đánh mất. Nếu đó là sức khỏe của chúng con, xin cho nó được hồi phục gấp trăm lần. Nếu đó là linh hồn chúng con, nguyện nó được đến với chúng con như điều sáng ngời, tươi đẹp, đầy đầy Đức Thánh Linh, để được hiện diện trước mặt Đức Chúa Trời. Nếu đó là sự vô tín, xin cho nó được đến với chúng con lần nữa, Chúa ôi, với đức tin đời được núi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹³⁶ Chúng con tin rằng Ngài đang vận hành, Đức Thánh Linh làm sự bảo hòa khắp tòa nhà này, trên những người này, và trong lòng họ, đem họ đến tiếp nhận Đức Chúa Trời hằng sống. Chúng con cầu xin điều này như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,

Cứu Chúa Thiêng liêng;
 Xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quẳng mọi tội xa khỏi tôi,
 Cũng không để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

¹³⁷ Quý vị muốn nói điều đó không? Quý vị muốn tin nhận điều đó không? Hãy giơ tay lên, nói, “Bây giờ tôi tin nhận điều đó. Tôi tin Ngài.”

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn,
 Và đau buồn giăng bủa quanh tôi,
 Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
 Cho ngày thay đêm tối nay,
 Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
 Cũng không để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹³⁸ Sau Sứ điệp nghiêm khắc, gay gắt này; thô bạo, và đưa ra một đường lối đơn sơ, nhưng đó là Lẽ thật. Và nếu anh em khiêm nhu tin những gì anh em đã cầu xin, để anh em nhận lãnh, anh em đừng bao giờ để điều gì đẩy anh em ra khỏi đường lối ngay thẳng đó. Hãy đứng ngay tại đó. Cho dù tôi có thể giăng nhiều thế nào đi nữa, tôi có thể làm bất cứ điều gì đi nữa, hoặc bất cứ người nào muốn làm điều gì đi nữa, điều đó sẽ không bao giờ có hiệu quả cho đến khi anh em tiếp nhận nó như tài sản cá nhân của riêng mình.

¹³⁹ Nếu anh em tin điều đó với cả tấm lòng, mọi việc mà anh em ưa muốn, nếu anh em xưng nhận tội mình, Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em. Đừng bao giờ nghi ngờ điều đó nữa. Nếu bạn là người sa ngã, bạn hãy quay lại, sáng nay. Nếu bạn cần Đức Thánh Linh, thế thì chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Ngài sẽ không thay đổi Nó vì giáo hội, giáo phái nào, hay người nào khác. Nó phải là đường lối đó. Chúng ta phải đáp ứng đòi hỏi của Ngài, không đáp ứng những đòi hỏi của giáo hội, nhưng đáp ứng những đòi hỏi của Ngài. Đó là điều chúng ta phải làm.

¹⁴⁰ Ngài phán, “Lời cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau.” Nếu anh em đau ốm, tôi đã cầu nguyện bằng đức tin cho anh em. Anh em cầu xin điều đó trong lòng chính mình. Và tin nó, chấp nhận nó, giữ vững lập trường trên nó. Nó sẽ phải là đường lối ấy. Không điều gì có thể lấy nó, cho dù nó trông có vẻ ảm đạm thế nào.

¹⁴¹ Anh em nói, “Ồ, có thể giống như tôi vẫn bị đau.” Điều đó không...Nó thật sự là những đôi cánh của Thiên sứ vỗ vào nhau. Chỉ thế thôi. Đó là Đức Chúa Trời trong một hình thức ban ơn. Nó trông có vẻ tối tăm với anh em. Hãy đến gần nó hơn và nhìn lại nó lần nữa, xem thử có phải Đức Chúa Trời đang đứng đó, đang giữ Lời Ngài không.

¹⁴² Bây giờ khi chúng ta cúi đầu, tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho Anh Neville, mục sư của chúng ta.

TIN CHẮC VÀO ĐỨC CHÚA TRỜI VIE59-0125

(Be Certain Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 25 tháng Giêng, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org